

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o K 100499 18 KŽ
Brčko, 20.02.2018. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudija: Srđana Nedića kao predsjednika vijeća, Zijada Kadrića i Dragane Tešić, kao članova vijeća, uz učešće Biljane Vasiljević, kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog M.R. zv. R. iz B. zbog krivičnog djela – Nedoizvoljeno držanje oružja ili eksplozivnih materija iz člana 365. stav 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“ broj 33/13, 26/16 i 13/17), i krivičnog djela – Neovlašteno prisluškivanje i zvučno snimanje iz člana 185. stav 1. istog Zakona, odlučujući o žalbama optuženog M.R. i njegovog branioca D.V., advokata iz Kancelarije ..., podnesenim protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 100499 17 K od 02.11.2017. godine, nakon javne sjednice vijeća održane 20.02.2018. godine, u prisustvu tužioca Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine Radmila Ivanovića, optuženog M.R. i njegovog branioca D.V., advokata iz Kancelarije ..., donio je

P R E S U D U

Žalbe optuženog R.M. iz B. i njegovog branioca D.V. advokata iz Kancelarije ... se djelimično uvažavaju, i presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj: 96 o K 100499 17 K od 02.11.2017. godine, preinačava tako da se optuženom M.R., kazna zatvora od 2 (dva) mjeseca, koja mu je zbog učinjenog krivičnog djela – Nedoizvoljeno držanje oružja ili eksplozivnih materija iz člana 365. stav 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine izrečena navedenom presudom, na osnovu člana 44. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, ZAMJENJUJE RADOM ZA OPŠTE DOBRO NA SLOBODI u trajanju od 20 (dvadeset) radnih dana, koji je optuženi dužan izvršiti u roku od 2 (dva) mjeseca, dok ostaje neizmijenjena osuda optuženog na novčanu kaznu od 500,00 KM, sa rokom plaćanja od 3 (tri) mjeseca, zbog krivičnog djela – Neovlašteno prisluškivanje i zvučno snimanje iz člana 185. stav 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, kao i odluka o izrečenoj mjeri sigurnosti da se od optuženog na osnovu člana 78. stav 1. Krivičnog zakona

Brčko distrikta Bosne i Hercegovine oduzmu predmeti upotrijebljeni za izvršenje krivičnog djela – tj. oružje i municija koji su navedeni u izreci prvostepene presude, te ostaje neizmijenjena i odluka iz prvostepene presude o obavezi optuženog da plati troškove krivičnog postupka sudu u paušalnom iznosu od 100,00 KM u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude a pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 100499 17 K od 02.11.2017. godine, optuženi M.R. zv. R. iz B. oglašen je krivim da je radnjama poblize opisanim pod tačkom 1. izreke te presude počinio krivično djelo - Nedoovoljeno držanje oružja ili eksplozivnih materija iz člana 365. stav 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta BiH (u daljem tekstu KZ Bd BiH), za koje mu je sud uz primjenu tog zakonskog propisa, te članova 6., 7., 42., 43. i 49. KZ Bd BiH utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 2 (dva) mjeseca, i radnjama poblize opisanim pod tačkom 2. izreke presude počinio krivično djelo – Neovlašteno prislušivanje i zvučno snimanje iz člana 185. stav 1. KZ Bd BiH, za koje mu je sud uz primjenu tog zakonskog propisa, te članova 6., 7., 47. i 49. KZ Bd BiH utvrdio novčanu kaznu u iznosu od 500,00 KM, pa ga je sud uz primjenu navedenih zakonskih propisa i člana 54. KZ Bd BiH, za oba krivična djela OSUDIO na kaznu zatvora u trajanju od 2 (dva) mjeseca i na novčanu kaznu u iznosu od 500,00 KM, koju novčanu kaznu je dužan platiti u roku od 3 (tri) mjeseca od dana pravosnažnosti presude, a ukoliko je ne plati u navedenom roku ista će se zamijeniti kaznom zatvora računajući pri tome svakih započelih 100,00 KM izrečene novčane kazne za 1 (jedan) dan zatvora.

Na osnovu člana 78. stav 1. KZ Bd BiH od optuženog je oduzeta poluautomatska puška (PAP) sa odsječenim kundakom serijskog broja: ... i 10 komada municije call 7,62 mm koja se nalazila u navedenoj pušci, te prerađena poluautomatska puška (PAP) sa okvirom od automatske puške serijskog broja: ... i 28 komada municije call 7,62 mm, koje oružje i municija spada u kategoriju A), kao predmeti upotrijebljeni za izvršenje krivičnog djela.

Na osnovu člana 188. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“ broj 34/13 i 27/14 - u daljem tekstu ZKP Bd BiH) optuženi je obavezan da plati paušal za rad suda u iznosu od 100,00 KM, u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude, a pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Protiv navedene presude žalbe su u zakonskom roku izjavili: optuženi M.R., lično (u daljem tekstu: optuženi), te njegov branilac – advokat iz Kancelarije ... D.V. (u daljem tekstu: branilac), i to oboje, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede Krivičnog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog odluke o krivično-pravnoj sankciji (kazni), a branilac i zbog odluke o troškovima krivičnog postupka, s prijedlogom da Apelacioni sud Brčko distrikta BiH navedene žalbe uvaži, pobijanu presudu preinači tako da optuženog oslobodi od optužbe, ili da pobijanu presudu preinači tako da optuženom izrekne blažu kaznu po vrsti i mjeri i istu uslovi, ili da se izrečena kazna zatvora od 2 (dva) mjeseca zamijeni radom za opšte dobro na slobodi, ili da se pobijana presuda ukine i da Apelacioni sud Bd BiH sam održi pretres i donese odluku u ovom predmetu.

Branilac u obrazloženju žalbe navodi da je sud učinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačka k. ZKP Bd BiH, jer je izreka presude protivrječna njenim razlozima, i zbog toga što u presudi nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama, te bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 2. ZKP Bd BiH time što je svoju odluku zasnovao na pogrešnoj primjeni odredbi člana 3. stav 2. ZKP Bd BiH, to jest povredi načela „*in dubio pro reo*“, jer sumnju u pogledu postojanja činjenica koje čine obilježja krivičnog djela je riješio na način koji je nepovoljniji za optuženog. Da je sud tako postupio zaključuje se na osnovu izjava svjedoka A.T. i Z.Đ., koji su saslušani na glavnom pretresu. Te iskaze je prvostepeni sud zanemario, a isti su potpuno suprotni prihvaćenom stavu suda da je navedene puške i municiju nabavio i držao optuženi M.R.

Sud ne daje razloge o odlučnoj činjenici (ko je nabavio i držao dvije poluautomatske puške) koje je Policija pronašla u šupi – pomoćnom objektu koji koriste roditelji optuženog, a koji je u suvlasništvu četiri lica. Policija koja je prilikom pretresa šupe oduzela puške nije sa istih uzela tragove papilarnih linija, odnosno biološkog materijala radi DNK-a vještačenja da bi se tako otklonila svaka sumnja u pogledu lica koje je držalo puške i počinilo predmetno krivično djelo. Stoga je izreka presude koja se odnosi na predmetno krivično djelo, protivrječna razlozima presude i u presudi nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama.

Potpuno je nejasno i nelogično da sud presudu zasniva na iskazu svjedoka A.Č., koji je višestruki povratnik u počinjenju krivičnih djela, a dva puta je suđen i za posjedovanje oružja, a ne poklanja vjeru iskazu optuženog M.R. koji ranije nije osuđivan.

Ni iz jednog dokaza ne proizilazi da je optuženi nabavio i držao oružje i municiju u šupi koju koriste njegovi roditelji, pa je stoga izreka presude protivrječna razlozima presude, a u presudi nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama.

Sud zasniva presudu na izjavama dva svjedoka: A.Č. i V.M., koji nisu očevidci da je optuženi nabavio i držao puške i municiju, već se njihova priča svodi na izjavu rekla-kazala, pa sud izjave ovih svjedoka nije ni mogao prihvatiti jer su nedosljedne i protivrječne kako same sebi tako i drugim dokazima.

Treba napomenuti da svjedok V.M. tvrdi da je u vrijeme davanja izjave u Tužilaštvu bio u lošim odnosima sa M.R., te da ta izjava koju je dao u Tužilaštvu nije tačna. Svjedok je objasnio iz kog razloga je na pretresu promijenio iskaz. Sud na strani osam presude iznosi paušalan zaključak, odnosno pretpostavku da je svjedok na pretresu promijenio iskaz ranije dat u Tužilaštvu iz razloga što je zastrašen, iako ni iz izjave svjedoka V.M. a niti nekog drugog dokaza proizilazi osnovanost takvog zaključka suda.

A.Č. je diskreditovan kao svjedok zbog činjenica da je optuženog s kojim se ranije družio, čim se sa istim posvađao, prijavio inspektoru policije M.R. da neovlašteno drži oružje, da je svjedočenje A.Č. u kontradiktornosti sa ranijim iskazom, a pored svega A.Č. je ranije osuđivan za neovlašteno držanje oružja. Sud zanemaruje navedene činjenice koje svjedoka A.Č. čine nekredibilnim.

U izjavi koju je dao na glavnom pretresu svjedok A.Č. ne navodi da oružje (puške) i municija pripadaju optuženom, a ne navodi i da zna ko ih je nabavio, iz čega je jasno da je prvostepeni sud pogriješio poklonivši povjerenje A.Č. kao i iskazu koji je u Tužilaštvu dao svjedok V.M.

Obrazlažući u žalbi da je Krivični zakon povrijeđen na štetu optuženog, branilac navodi da je sud pogrešno, oružje i municiju za čiju neovlaštenu nabavku i držanje se tereti optuženi, ocijenio kao oružje iz A kategorije, čija nabavka i držanje građanima nije dozvoljeno u smislu odredbi člana 7. stav 2. zakona o oružju i municiji Brčko distrikta BiH, dok je po ocjeni branioca navedeno oružje (a radi se o poluatomatskom oružju duge cijevi) trebalo ocijeniti kao oružje iz kategorije B), čija nabavka i držanje su dozvoljeni uz odgovarajuće isprave o oružju. U konkretnom slučaju, kako se radi o nabavci i držanju oružja iz kategorije B bez odgovarajuće isprave o oružju, moglo bi se eventualno raditi samo o krivičnom djelu – Neovlaštena nabavka, držanje ili prodaja oružja ili dijelova za oružje iz člana 65. stav 1. Zakona o oružju i municiji, gdje je kao minimalna kazna propisana novčana kazna, dok se ne radi o neovlašćenoj nabavci oružja i municije čija nabavka i držanje građanima uopšte nisu dozvoljeni, pa se shodno tome ne radi ni o krivičnom djelu Nedoizvoljeno držanje oružja ili eksplozivnih materija iz člana 365. stav 1. KZ Bd BiH za koje je za počinioca propisana kazna zatvora do 3 (tri) godine. Kako, po ocjeni branioca, u radnjama optuženog nema elemenata bića krivičnog djela – Nedoizvoljeno držanje oružja ili eksplozivnih materija iz člana 365. stav 1. KZ Bd BiH, sud ga je za to trebao osloboditi od optužbe.

U žalbi branilac dalje navodi da sud nije pravilno i potpuno cijenio iskaze svjedoka te da je to imalo za posljedicu pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje u pobijanoj presudi. Svjedok V.M. je dao dvije kontradiktorne izjave, onu u toku istrage u Tužilaštvu koju sud ocjenjuje istinitom i poklanja joj vjeru, i onu na glavnom pretresu, kojoj sud ne poklanja vjeru. Zbog protivrječnosti u iskazima ovog svjedoka sud, po ocjeni branioca, nije mogao prihvatiti pouzdanim njegovo svjedočenje niti na osnovu istog osuditi optuženog M.R.

Sve činjenice iznijete u žalbi ukazuju na to da svjedoci V.M. i A.Č. nemaju kredibilitet te da im sud nije mogao pokloniti vjeru, a pogotovo kada se analiziraju njihovi iskazi.

Svjedok A.Č. je kao informant, Policiji Bd BiH, odnosno inspektoru M.R., 29.09.2016. godine prijavio optuženog M.R. da je nabavio i da drži skrivene u šupi iza dasaka dvije vojne puške opisujući detaljno njihov izgled i karakteristike. To stvara sumnju da je upravo svjedok A.Č. bio osoba koja je sakrila i držala predmetne puške iza dasaka u šupi, te prijavila optuženog M.R. da je on to učinio i da su puške R.M.

Svjedok V.M. u svojoj izjavi na glavnom pretresu je naveo da je bio prisutan kao svjedok kada je Policija 30.09.2016. godine u ul. ... u B. vršila pretres kuće i pomoćnog objekta – šupe, koju koristi porodica M.R., kada je pronađeno oružje prilikom pretresa. Nema saznanja čije je oružje, niti ko ga je nabavio ali tvrdi da nije M.R. Objekat – šupa gdje je oružje pronađeno je neobezbijeden, ne ključa se, te je mišljenja da je mogao doći svako i tu ostaviti oružje.

Svjedok policijski službenik G.B. koji je vršio pretres porodične kuće M.R. i šupe gdje su puške i municija pronađeni, također navodi da je šupa bila neobezbijedena, vrata otvorena a na vratima nije bilo ni katanca, odnosno brave i ključa, te se vrata nisu mogla ključati, tako da je u šupu mogao bilo ko ući. M.R.-a lično poznaje, pozvao ga je telefonom, pa nakon što su puške i municija prilikom pretresa pronađeni, M.R. mu je izjavio da puške i municija nisu njegovi i da ih on nije tu ostavio.

Branilac navodi da na osnovu analize dokaza koje je izvelo Tužilaštvo, te imajući u vidu činjenicu da organi gonjenja nisu sa pronađenog oružja i municija uzeli otiske papilarnih linija, niti druge DNK-a tragove radi vještačenja, s ciljem da se otkloni svaka sumnja u pogledu lica koje je nabavilo, sklonilo i držalo u šupi predmetne puške i municiju, jasno je po mišljenju branioca, da nema dokaza koji ukazuju da je počinitelj predmetnog krivičnog djela optuženi M.R., te je imajući to u vidu i načelo „*in dubio pro reo*“, sud optuženog trebao osloboditi od optužbe.

Svjedok Z.Đ. (sestra optuženog) je posvjedočila na glavnom pretresu da je njen bivši vjerenik L.P., kada je s njim u septembru 2016. godine došla u konflikt u cilju da se osveti njoj i njenoj porodici, platio A.Č. iznos od

400,00 – 1.000,00 KM, da A.Č. podmetne predmetne dvije puške u šupu porodice M.R., što je A.Č. i učinio, a koje je puške kasnije Policija prilikom pretresa pronašla. Svjedokinja ističe da joj je navedeno L.P. kasnije priznao kada se sa istim pomirila. Tvrdi da optuženi M.R. nema nikakve veze s puškama. Još je navela da joj je L.P. kada se sa njim izmirila, poslao fotografije na kojima se nalaze A.Č. slike sa puškama u ruci nakon čega je ona te slike poslala bratu M.R. da bi na sudu dokazao da je A.Č. držao u posjedu te puške, a da M.R. s puškama nema nikakve veze. Od L.P. je još saznala da je A.Č. puške prodao izvjesni E. iz O., kod koga su i nastale A.Č. fotografije s puškama u rukama.

Svjedok J.R.1 i J.R.2 navode da ne znaju odakle oružje u šupi koja se nalazi u dvorištu njihove kuće, a koje je pronašla Policija, ali tvrde da to ne pripada njihovom sinu M.R. J.R.2 sumnja da je oružje u šupu podmetnuo L.P., koji je ranije vanbračno živio sa njenom ćerkom Z.Đ., s ciljem da Z.Đ. i njenoj porodici nanese zlo, te da Z.Đ. prisili da mu se vrati pošto je od istog bila otišla. J.R.1 je još istakao da dvorište oko porodične kuće nije obezbijeđeno, da se stolnjak u kom su pronađene umotane puške, ranije nalazio na terasi njegove kuće, a pristup terasi pa i stolnjaku je svakom bio omogućen ukoliko se penje vanjskim stepenicama.

Svjedok A.T. je posvjedočio na pretresu da od 2015. godine poznaje A.Č. i V.M. a poznaje i optuženog M.R. koji mu je komšija. U septembru 2016. godine, uveče oko 23,30 časova u ul. ... u B. sreo se sa A.Č. i V.M. te je pošao s njima do A.Č. kuće jer ga je A.Č. pozvao da im pomogne odnijeti neke cijevi od A.Č. kuće do nekog čovjeka, a da će mu on za to platiti. A.Č. je u svom dvorištu, iz šupe iznio neke cijevi umotane u plahtu smeđo-bijele boje, i on je nosio te „cijevi“ do M.R. dvorišta ne znajući da su to u stvari puške. U tom dvorištu A.Č. je od njega preuzeo cijevi i unio u šupu M.R., te tu ostavio, a za to vrijeme on i V.M. su čekali na putu ispred dvorišta kuće M.R. Sljedeći dan je u komšiluku čuo da je kod M.R. policija vršila pretres i u šupi pronašla puške. Tek tada je shvatio šta su prethodne noći odnijeli u šupu M.R., odnosno shvatio da to nisu bile cijevi, nego puške. Zbog toga se prepao shvativši da je podmetnuo M.R., te je otišao kod komšije policajca A.B. i sve mu ispričao. Pošto je to ispričao policajcu A.B., Policija je vršila pretres i kod kuće A.Č. Ispričao je i optuženom M.R. šta je A.Č. ostavio u šupi M.R.

Optuženi M.R. u svojoj izjavi negira navode optužbe tvrdeći da on nije nabavio puške koje su pronađene prilikom pretresa kuće i pomoćnog objekta-šupe, niti je on držao oružje i municiju. Ispričao je o saznanju do kog je došao od A.T., te da smatra da je nalogodavac za podmetanje oružja L.P. sa kojim su on i njegova porodica bili u konfliktu zbog toga što njegova sestra Z.Đ. nije htjela da se vrati i da nastavi život s L.P., pa je L.P. imao motiv da njemu i njegovoj porodici napakosti a što je realizovao preko A.Č.

Branilac smatra da je prvostepeni sud trebao prihvatiti iskaz svjedoka A.T., Z.Đ. J.R.2 i J.R.1, kao i materijalnu dokumentaciju koju je odbrana dostavila uz spis, a da je to učinio, činjenično stanje bi bilo potpuno

i pravilno utvrđeno, a u suprotnom to nije. Branilac smatra da iscrpna analiza provedenih dokaza, uz uvažavanje pravila „*in dubio pro reo*“ propisano u članu 3. stav 2. ZKP Bd BiH, ukazuju na to da Tužilaštvo nije dokazalo da je optuženi M.R. počinio krivično djelo – Neovlašćeno držanje oružja ili eksplozivnih tvari iz člana 365. stav 1. KZ Bd BiH, te da ga je za isto trebalo osloboditi od optužbe.

Prigovarajući na osudu optuženog M.R. za krivično djelo – Neovlašćeno prislušivanje i zvučno snimanje iz člana 185. stav 1. KZ Bd BiH, koje je opisano pod tačkom 2. izreke pobijane presude, branilac ističe da u radnjama optuženog nisu ostvarena obilježja predmetnog krivičnog djela. Branilac ne spori da je optuženi putem telefona snimio razgovor koji je vodio sa V.M., s ciljem da bi iz tog razgovora bilo jasno organima gonjenja ono što V.M. tvrdi, tj. da zna ko je ostavio oružje u šupi M.R., te da to nije učinio optuženi M.R. Prema tome, u cilju svoje odbrane i da bi mogao dokazati svoju nevinost vezano za nabavku i držanje vatrenog oružja i municije, zvučno je telefonom snimio razgovor sa V.M. Optuženi nije bio svjestan zakonom propisanog obilježja predmetnog krivičnog djela, to jest da ne smije bez ovlašćenja sagovornika na telefon zvučno snimiti razgovor s istim, tako da je optuženi zbog toga bio u stvarnoj zabludi, te zbog toga nije kriv za navedeno krivično djelo. Sud je povrijedio Krivični zakon na štetu optuženog kad nije primijenio odredbe člana 39. KZ Bd BiH koje propisuju institut stvarne zablude, te shodno tome što nije zbog nepostojanja krivične odgovornosti oslobodio optuženog M.R. od optužbe.

Branilac ističe da optuženi nije putem „posebne naprave“ zvučno snimio razgovor između njega i V.M., jer telefon kojim je izvršeno zvučno snimanje ne predstavlja „posebnu napravu“ da se snimi razgovor, tako da po mišljenju branioca u radnjama optuženog nema bitnog obilježja predmetnog krivičnog djela, odnosno nema upotrebe posebne naprave za zvučno snimanje razgovora. Nema bitnog obilježja navedenog krivičnog djela i zbog činjenice što je razgovor koji je zvučno snimljen bio isključivo namijenjen njemu tj. optuženom, a za V.M. nisu nastupile štetne posljedice u smislu da je bila narušena njegova privatnost, a niti je snimljeno nešto što inkriminiše V.M.

Radi svega navedenog, u vezi tačke 2. izreke presude sud je, po ocjeni branioca, takođe počinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačka k. ZKP Bd BiH, kao i povredu Krivičnog zakona, a činjenično stanje je ostalo pogrešno i nepotpuno utvrđeno.

Odluka suda o krivično pravnoj sankciji i troškovima krivičnog postupka je po ocjeni branioca, u cjelosti odraz pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, te pomenutih povreda Krivičnog i procesnog zakona.

Prvostepeni sud nije utvrđivao niti cijenio pri odluci o krivično-pravnoj sankciji, niti olakšavajuće ni otežavajuće okolnosti na strani optuženog. Branilac ističe da na strani optuženog postoje brojne olakšavajuće okolnosti, i to da je isti mlad, da ranije nije osuđivan, da se protiv njega ne vodi ni jedan drugi krivični postupak, da se iskreno držao pred sudom, te da je porodična osoba – živi u vanbračnoj zajednici, dok ne postoji ni jedna otežavajuća okolnost.

U obrazloženju žalbe koju je lično izjavio optuženi M.R. (a koju mu je žalbu pisao advokat M.S. iz B.) se u bitnom prigovara ono što se prigovara i u žalbi branioca optuženog – advokata iz Kancelarije ... D.V.

Prema mišljenju optuženog, bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačka z. i j. i stava 2. ZKP Bd BiH (ćirilična verzija redoslijeda označenih bitnih povreda krivičnog postupka) u vezi sa članovima 15., 16., 92., 95., 112., 113., 114., 221. i 290. ZKP Bd BiH, ogleda se u tome da ga sud oglašava krivim prihvatajući iskaze svjedoka A.Č., V.M. i policijskog službenika M.R., ne navodeći zašto njihovim iskazima poklanja vjeru, dok ne poklanja vjeru njegovom iskazu, kao ni svjedoka J.R.1, J.R.2 i Z.Đ., ne dajući za to valjane razloge.

Svjedok – malodobni A.T., suprotno iskazima svjedoka A.Č. i V.M., jasno i precizno opisuje u svom iskazu, na koji način su puške podmetnute u šupu porodice M.R., te navodi da mu je poznato da je puške iz S. donio L.P., koji je time htio nauditi optuženom i njegovoj porodici zbog problema koje je imao sa suprugom koja je sestra optuženog.

Optuženi prigovara da je prilikom uviđaja, odnosno pretresa i oduzimanja pušaka i municije propušteno od organa gonjenja da sa oružja i municije izuzmu tragove - otiske prstiju ili neki genetski materijal koji bi eventualno bio pronađen da bi se obavilo DNK-a vještačenje, te bi se utvrdilo da na oružju i municiji nema tragova koji bi ukazali da je on, tj. optuženi, nabavio i držao predmetno oružje i municiju.

Optužba nije na pouzdan način dokazala čije su puške i municija i ko ih je neovlašteno nabavio i držao. Od utvrđenja tih činjenica zavisi i odgovornost za predmetno krivično djelo.

Optuženi ističe da je pred sudom izveo dokaze saslušanjem svojih roditelja J.R.1 i J.R.2, te sestre Z.Đ. koji nisu imali saznanja čije su puške i municija, a rekli su da nisu njegove, da on u inkriminisanom periodu nije boravio u kući roditelja niti je dolazio, da su roditelji i sestra rekli da je oružje podmetnuto, što i on tvrdi, odnosno da je nevin za radnje za koje se tereti optužnicom.

Povrede odredaba krivičnog postupka su imale za posljedicu pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, te povredu materijalnog

prava, vezano za krivično djelo – Nedoovoljeno držanje oružja ili eksplozivnih materija iz člana 365. stav 1. KZ Bd BiH.

Prvostepeni sud nije svoju odluku obrazložio na način kako to nalažu odredbe člana 290. ZKP Bd BiH, nije dao jasne razloge zašto je dao prednost iskazima svjedoka A.Č. i V.M. u odnosu na iskaze svjedoka A.T., J.R.1, J.R.2 i Z.Đ., kao i u odnosu na njegov iskaz kao optuženog. Sami dokazi koji su nastali uviđajem i pretresom šupe koja je vlasništvo njegovog oca J.R.1, su nezakoniti dokazi i nezakonito su pribavljeni jer nisu obavljene sve radnje dokazivanja i prikupljanja dokaza pošto je i istraga nepotpuno provedena.

Što se tiče krivičnog djela Neovlašćenog prisluškivanja i zvučnog snimanja iz člana 185. stav 1. KZ Bd BiH, koje je opisano pod tačkom 2. izreke presude, za koje je oglašen krivim i osuđen, optuženi u žalbi navodi da nije znao da nije smio telefonom zvučno snimati razgovor između njega i V.M. a bez V.M. saglasnosti, odnosno da nije znao da je to zabranjeno. Ti snimci nisu korišteni za ostvarivanje bilo kakvog uticaja na svjedoka, nisu nigdje objavljeni, nije se njima na bilo koji način trgovalo. Smatra da u njegovim radnjama nema predmetnog krivičnog djela, odnosno da se radi o pravnoj zabludi, a ko ne i o stvarnoj zabludi.

Obrazlažući odluku o sankciji optuženi navodi da mu je izrečena prestroga sankcija, da na njegovoj strani postoje brojne olakšavajuće okolnosti koje je naveo njegov branilac advokat D.V. u žalbi, da otežavajućih okolnosti na njegovoj strani nema, a što sve sud nije cijenio pri izboru vrste i visine krivične sankcije. Predlaže blažu osudu, odnosno pridružuje se u prijedlogu o sankciji onome što je iznijela njegov branilac D.V.

Tužilaštvo Brčko distrikta BiH je podneskom broj T 180 KT 001069116 od 12.01.2018. godine dalo odgovor na žalbu optuženog M.R. i njegovog branioca-advokata D.V., u kom odgovoru je iznijelo ocjenu žalbenih prigovora smatrajući ih neosnovanim pa je predložilo da Apelacioni sud Brčko distrikta BiH navedene žalbe kao neosnovane odbije i pobijanu presudu potvrdi.

Na javnoj sjednici vijeća ovog suda održanoj 20.02.2018. godine, optuženi M.R. i njegov branilac advokat D.V. su u cijelosti ostali pri navodima i prijedlogu iz izjavljenih žalbi, a tužilac Tužilaštva Brčko distrikta BiH Radmilo Ivanović je ostao u cjelosti pri navodima i prijedlogu iz pismenog odgovora na žalbu od 12.01.2018. godine.

Ovaj sud je ispitao prvostepenu presudu u onom dijelu u kom se pobija žalbama optuženog i njegovog branioca, te po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen krivični zakon, pa je donio presudu kao u izreci iz slijedećih razloga:

Sud u izreci pobijane presude utvrđuje da je optuženi M.R. neovlašteno nabavio i držao vatreno oružje (dvije poluautomatske puške) i municiju (ukupno 38 komada municije call 7,62 mm). Razlog za takvo utvrđenje su svjedočenja A.Č., te svjedočenje V.M. dato u toku istrage, koje je sud ocijenio objektivnim, zatim svjedočenje M.R.-inspektora i pomoćnika šefa krim. policije Brčko distrikta BiH, zapisnik o pretresanju stana-kuće i pomoćnih prostorija (šupe) M.R. od 30.09.2016. godine, te izvještaj sa fotodokumentacijom koje je sačinila Policija Brčko distrikta BiH u vezi obavljenog pretresa. Prema tome, prvostepeni sud u obrazloženju presude daje razloge za utvrđenje odlučnih činjenica-da je optuženi M.R. neovlašćeno nabavio i držao navedeno vatreno oružje i municiju. Razlozi presude su u skladu sa njenom izrekom, odnosno utvrđenim činjenicama u izreci presude da je optuženi M.R. neovlašteno nabavio i držao navedeno vatreno oružje i municiju, pa stoga nije osnovan prigovor žalioca, odnosno odbrane da je izreka pobijane presude protivrječna njenim razlozima i da u presudi nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama te da je time od strane suda učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačka k) ZKP Bd BiH.

Neprihvatljiva je tvrdnja odbrane, da iskazi svjedoka A.T. i Z.Đ. stvaraju sumnju u tačnost utvrđenja, od strane suda odlučne činjenice, da je optuženi M.R. neovlašćeno nabavio i držao predmetno vatreno oružje i municiju, te da je shodno tome sud pogrešno primjenjujući odredbe člana 3. stav 2. ZKP Bd BiH, odnosno povređujući načelo „*in dubio pro reo*“, sumnju u pogledu postojanja činjenica koje čine obilježja krivičnog djela riješio na način koji je nepovoljniji za optuženog, a što je bilo od uticaja na zakonitost i pravilnost donijete presude, te da je time počinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 2. ZKP Bd BiH.

Prvostepeni sud je dao jasne, logički prihvatljive razloge, zbog čega nije poklonio vjeru iskazima svjedoka A.T. i Z.Đ., koje razloge prihvata i ovaj sud, pa iskazima navedenih svjedoka nije dovedeno u sumnju utvrđenje odlučne činjenice „neovlašćena nabavka i držanje vatrenog oružja i municije od strane optuženog M.R.“, pa stoga nije ni bilo mjesta primjeni u konkretnom slučaju principa „*in dubio pro reo*“, niti je neprimjenjujući taj princip prvostepeni sud u konkretnom slučaju počinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 2. ZKP Bd BiH na koju se povredu odbrana u žalbi poziva.

Optuženi u žalbi uopšte ne obrazlaže iznijetu tvrdnju da je presuda zasnovana na dokazu na kom se po odredbama ZKP Bd BiH ne može zasnovati presuda, odnosno u čemu je počinjenje bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačka z) (ćirilična verzija ZKP Bd BiH). Zbog toga navedeni žalbeni prigovor ovaj sud nije uvažio. Isto tako

nije osnovan ni žalbeni prigovor optuženog da je iz razloga koje opisuje u žalbi izreka presude protivrječna njenim razlozima, te da presuda nema razloge o odlučnim činjenicama, što bi činilo bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačka i) ZKP Bd BiH (ćirilična verzija ZKP Bd BiH).

Nije osnovana ni tvrdnja optuženog da činjenice iznijete u žalbi ukazuju da sud nije primijenio ili je nepravilno primijenio odredbe ZKP Bd BiH, i to članove: 15.-slobodna ocjena dokaza; 16.-princip akuzatornosti i teret dokazivanja; 92.- preduzimanje uviđaja; 95.-određivanje vještačenja; 112., 113. i 114.-analiza DNK i korištenje rezultata DNK u drugim postupcima; 221.-uviđaj i vještačenje; i člana 290. koji se odnosi na sadržaj presude, te da je neprimjena ili nepravilna primjena navedenih odredbi ZKP Bd BiH bila od uticaja na zakonito i pravilno presuđenje u predmetnoj krivičnopravnoj stvari, odnosno da je zbog toga počinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 2. ZKP Bd BiH. Takva povreda procesnog zakona nije po ocjeni ovog suda počinjena u prvostepenom postupku.

Činjenično stanje utvrđeno pod tačkom 1. izreke prvostepene presude, koje se odnosi na krivično djelo-Nedozvoljeno držanje oružja ili eksplozivnih materija iz člana 365. stav 1. KZ Bd BiH, rezultat je savjesne ocjene izvedenih dokaza od strane prvostepenog suda koji je dao jasne, potpune i logički prihvatljive razloge o tome kojim svjedocima i zbog čega je poklonio vjeru, a kojim nije, i koji je pravilno ocijenio materijalne dokaze odnosno pismenu dokumentaciju koja je služila kao dokaz pri utvrđivanju činjeničnog stanja.

Opravdano i razložno prvostepeni sud nije prihvatio objektivnim iskaze svjedoka V.M. koji je dao na glavnom pretresu, J.R.1 i J.R.2 (roditelja optuženog), Z.Đ. (sestre optuženog), pa i samog optuženog M.R., te iskaz mldb. A.T., jer je njegov iskaz dosta protivrječan sam sebi kao i drugim izvedenim dokazima kojima je sud poklonio vjeru, i očito se iskaz ovog svjedoka pokazuje neuvjerljivim. Ocjenu iskaza navedenih svjedoka koju je izvršio prvostepeni sud, u cijelosti prihvata i ovaj sud.

Da bi se dovelo u sumnju utvrđenje prvostepenog suda da je optuženi neovlašteno nabavio i držao predmetno vatreno oružje i municiju u šupi koja se nalazi u dvorištu kuće njegovih roditelja u ul. ... u B., branilac u žalbi želi da prikaže da optuženi M.R. nije živio i boravio u kući svojih roditelja u vrijeme kada je oružje pronađeno u šupi prilikom pretresa, nego je živio kod svoje djevojke u B.2. Međutim, treba imati u vidu nespornu činjenicu koja proizilazi iz iskaza roditelja optuženog, a to je da je optuženi s roditeljima redovno kontaktirao i dolazio kod njih kući, a to su posvjedočili i A.Č. i V.M., te je stoga optuženi i te kako imao mogućnost da sakrije i drži skriveno u šupi koja se nalazi u dvorištu porodične kuće u Ul. ... u B., vatreno oružje i

municiju koje je neovlašteno nabavio, a treba napomenuti i to da je optuženi prijavljen da stanuje na toj adresi.

Branilac se u žalbi poziva na svjedočenje Z.Đ. koja je u svjedočenju tvrdila da je predmetne puške nabavio njen bivši vjerenik L.P. i da je on posredstvom A.Č. puške ostavio u pomoćni objekat-šupu porodice R., gdje ih je policija pronašla. Međutim, takva tvrdnja svjedokinje nije potkrijepljena nijednim pouzdanim dokazom, a niti je odbrana izvela neki pouzdan dokaz kojim bi potvrdila objektivnost svjedočenja Z.Đ. koja je inače sestra optuženog, pa je realno vjerovati da takvim svjedočenjem svjedokinja nastoji da sa brata-optuženog M.R. otkloni odgovornost za neovlaštenu nabavku i držanje oružja i municije te da istu prebaci na Z.Đ. bivšeg zaručnika L.P. sa kojim je Z.Đ. u zavadi, a kako je svjedočenje navedene svjedokinje pravilno ocijenio i prvostepeni sud.

Odbrana je tokom suđenja izvela dokaz-uvid u tri fotografije na kojima je prikazan A.Č. kako drži automatsku pušku u rukama. Fotografije je braniocu, odnosno Kancelariji ... dostavio klijent-optuženi M.R., i odbrana želi da tvrdnjama tokom postupka i u žalbi kod suda stvori dojam da je puška koju na fotografiji drži A.Č., upravo ona koja je pronađena od strane policije prilikom pretresa šupe koju koristi porodica R., i da dokaže da ju je A.Č. tu podmetnuo da bi naštetio optuženom M.R. Međutim, puške koje su pronađene u šupi prilikom pretresa vidno se po svom izgledu i karakteristikama razlikuju od one s kojom se fotografisao A.Č. To se jednostavno utvrđuje kada se upoređi fotodokumentacija s pretresa od 30.09.2016. godine na kojoj su prikazane dvije poluautomatske puške koje su pronađene prilikom pretresa, i fotodokumentacija na kojoj se nalazi A.Č. sa automatskom puškom.

Nije osnovan ni prigovor odbrane da je činjenično stanje pogrešno ili nepotpuno utvrđeno zbog činjenice da organi otkrivanja i krivičnog gonjenja nisu nakon izvršenog pretresa, kada su pronađene puške i municija, sa istih skinuli otiske papilarnih linija, odnosno biološki materijal radi provođenja DNK vještačenja u cilju utvrđivanja identiteta lica koje je držalo oružje i municiju. Takav prigovor je neosnovan jer je neizvjesno da li su takvi tragovi na oružju i municiji postojali da bi se mogli vještačiti, a osim toga odbrana je kao i organi gonjenja imala mogućnosti i pravo da zahtijeva i provede potrebna vještačenja ukoliko je to smatrala neophodnim. Tužilaštvo je po ocjeni ovog suda, drugim izvedenim dokazima, na pouzdan način dokazalo važne činjenice, tj. dokazalo je da je optuženi M.R. neovlašćeno nabavio i držao u posjedu predmetno vatreno oružje i municiju.

Pravilno je prvostepeni sud utvrdio da predmetno vatreno oružje (dvije poluautomatske puške) koje je pronađeno prilikom pretresa i koje je поближе opisano u izreci pobijane presude, spada u kategoriju A) po Zakonu o

oružju i municiji Brčko distrikta BiH, koje oružje Direktiva vijeća EU 91/477/EZZ, svrstava u vojno oružje čija je nabavka, držanje i nošenje građanima zabranjeno, a ne spada u kategoriju B) kako to tvrdi odbrana, čija bi nabavka, držanje ili nošenje građanima bilo zabranjeno ukoliko ne posjeduju odgovarajuću ispravu o oružju, u kom slučaju bi i kvalifikacija krivičnog djela bila povoljnija za optuženog.

Potpuno i pravilno je prvostepeni sud utvrdio činjenično stanje i pravilno je primijenio Krivični zakon Brčko distrikta BiH, kada je utvrdio da je optuženi M.R. počinio radnje opisane pod tačkom 1. izreke pobijane presude a za koje je optužen, i kada je te radnje pravno okvalifikovao kao krivično djelo-Nedozvoljeno držanje oružja ili eksplozivnih materija iz člana 365. stav 1. KZ Bd BiH, i optuženog za to krivično djelo oglasio krivim te mu izrekao kaznu zatvora u trajanju od 2 (dva) mjeseca.

Iako sud u presudi, nije naveo koje je olakšavajuće okolnosti cijenio na strani optuženog, a niti je naveo da li ima otežavajućih okolnosti na strani istog, što opravdano odbrana prigovara u žalbi, ovaj sud ocjenjuje, da nesumnjivo od olakšavajućih okolnosti koje odbrana ističe u žalbi, treba uzeti u obzir te: da je optuženi mlada osoba, da do sada nije osuđivan, a niti se protiv njega vodi neki drugi krivični postupak, te treba uzeti u obzir i činjenicu da na strani optuženog nema otežavajućih okolnosti. Međutim, iako to ne konstatuje sud u prvostepenoj presudi, navedeni sud je nesumnjivo uzeo u obzir pomenute olakšavajuće okolnosti kao i činjenicu da nema otežavajućih okolnosti na strani optuženog, kada je prema optuženom vršio izbor krivične sankcije po vrsti i mjeri koju će mu izreći, te kada mu je izrekao kaznu zatvora u trajanju od 2 (dva) mjeseca, a to se da zaključiti na osnovu činjenice da je za predmetno krivično djelo propisana kazna zatvora do 3 (tri) godine, pa kada se ima u vidu priroda i konkretna težina počinjenog krivičnog djela, te zapriječena kazna, onda bi sud sigurno izrekao oštriju krivičnu sankciju, odnosno veću mjeru zatvorske kazne da nije imao u vidu pomenute olakšavajuće okolnosti kao i činjenicu da nema otežavajućih okolnosti na strani optuženog. Stoga otpada i prigovor odbrane da je bilo mjesta izricanju blaže krivične sankcije po vrsti i mjeri, odnosno izricanju uslovne osude, jer se u tom slučaju, po ocjeni ovog suda, ne bi postigla opšta svrha krivičnih sankcija.

Međutim, pošto je sud optuženom za krivično djelo-Nedozvoljeno držanje oružja ili eksplozivnih materija iz člana 365. stav 1. KZ Bd BiH izrekao kaznu zatvora od 2 (dva) mjeseca, ima mjesta da se optuženom, shodno odredbama člana 44. KZ Bd BiH, uz njegov pristanak, koji je on iznio u žalbi i žalbenom postupku, navedena kazna zatvora zamijeni radom za opće dobro na slobodi. Imajući u vidu sve pomenute okolnosti koje su odredile vrstu i mjeru kazne, izvršenje kazne zatvora od 2 (dva) mjeseca ne bi bilo prijeko potrebno za ostvarenje svrhe kažnjavanja, a ni uslovna kazna u konkretnom slučaju ne bi bila dovoljna za postizanje opće svrhe krivičnopравниh sankcija, pa je stoga ovaj sud uvažavajući žalbu odbrane gdje je iznijet i pristanak optuženog da mu se kazna zatvora od 2 (dva) mjeseca

zamijeni radom za opće dobro na slobodi, donio presudu kao u izreci kojom je preinačio pobijanu presudu te optuženom, shodno odredbama člana 44. KZ Bd BiH kaznu zatvora od 2 (dva) mjeseca koja mu je izrečena za krivično djelo iz člana 365. stav 1. KZ Bd BiH, zamijenio radom za opće dobro na slobodi u trajanju od 20 radnih dana, koji rad je optuženi dužan izvršiti u roku od 2 (dva) mjeseca.

Što se tiče krivičnog djela-Neovlašteno prisluškivanje i zvučno snimanje iz člana 185. stav 1. KZ Bd BiH, koje je opisano pod tačkom 2. izreke ove presude, a za koje je prvostepeni sud optuženog oglasio krivim, te mu izrekao novčanu kaznu u iznosu od 500,00 KM, sa rokom plaćanja od 3 (tri) mjeseca, od dana pravosnažnosti presude, neprihvatljivi su žalbeni prigovori optuženog i njegovog branioca koji tvrde da u radnjama optuženog nema bitnih elemenata navedenog krivičnog djela, odnosno da nema krivice optuženog zbog toga što je pri učinjenju navedenih radnji bio u stvarnoj zabludi, ili možda u pravnoj zabludi.

Prvostepeni sud je dao razloge koji opravdavaju utvrđenje tog suda da radnje koje je počinio optuženi, a za koje je oglašen krivim, imaju sva bitna obilježja predmetnog krivičnog djela-Neovlašteno prisluškivanje i zvučno snimanje iz člana 185. stav 1. KZ Bd BiH, te da je kod optuženog postojao umišljaj za počinjenje pomenutog krivičnog djela, te da je isključeno postojanje stvarne i pravne zablude kod optuženog, a razloge za takvo utvrđenje u cjelosti prihvata i ovaj sud.

Mobilni telefon koji je koristio optuženi pri izvršenju navedenog krivičnog djela u smislu odredbi člana 185. KZ Bd BiH, predstavlja „posebnu napravu“ za zvučno snimanje razgovora, jer ima posebnu aplikaciju i mogućnost da zvučno snimi razgovor ili izjavu te i da je poslije toga reprodukuje. Tako se ne uvažava prigovor odbrane da ne postoji bitan element krivičnog djela, a to je, da neovlašteno zvučno snimanje razgovora nije obavljeno putem posebne naprave. Optuženi je bio svjestan da nije smio snimati razgovor sa V.M. i da čineći to snimanje bez znanja i pristanka V.M., postupa protivpravno. Prema tome postupao je umišljajno i svjestan protivpravnosti svojih radnji, tako da te činjenice isključuju tačnost tvrdnje odbrane da je pri činjenju navedenih radnji kod optuženog postojala stvarna ili pravna zabluda.

Prvostepeni sud je optuženom za predmetno krivično djelo-Neovlašteno prisluškivanje i zvučno snimanje iz člana 185. stav 1. KZ Bd BiH pravilno izrekao i odmjerio krivičnu sankciju po vrsti i mjeri, vodeći pri tome računa i o imovnom stanju optuženog, tako da se ne uvažavaju žalbeni prigovori odbrane kojima se tvrdi suprotno, odnosno u kojima se iznosi nezadovoljstvo zbog izrečene krivičnopravne sankcije.

S obzirom na sve naprijed iznijeto, sud je ocijenio neosnovanim sve žalbene prigovore optuženog i njegovog branioca, osim prigovora da je bilo mjesta da se optuženom kazna zatvora u trajanju od 2 (dva) mjeseca koja mu

je izrečena za krivično djelo-Nedozvoljeno držanje oružja ili eksplozivnih materija iz člana 365. stav 1. KZ Bd BiH, zamijeni radom za opće dobro na slobodi pa je u tom dijelu žalbeni prigovor odbrane ovaj sud uvažio, te prvostepenu presudu preinačio, donoseći presudu kao u izreci, a na osnovu člana 310. stav 1. i 314. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

ZAPISNIČAR

Biljana Vasiljević

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Srđan Nedić